

Miljö- och energidepartementet
Kemikalieenheten
Departementssekreterare Rasa Ptasekaite

Stockholm
2015-09-30

Ert dnr
M2013/1724/Ke

Vårt dnr
2015/132

Remiss av Miljö- och energidepartementets skrivelse om införande av 18-årsgräns för kosmetiska solarier.

Näringslivets Regelrådet (NNR) har beretts tillfälle att avge yttrande över ovan nämnd remiss och anför följande;

NNR finner konsekvensutredningens avsnitt 9.5 angående solarieföretagare inledningsvis intressant. Departementet beräknar att en genomsnittlig ägare till ett obemannat solarium skulle få en ökad årlig personalkostnad på ca 750 000 kronor. Ett övervägande av konsekvenserna av denna ökade kostnad är nästa logiska led. Som ett steg i denna konsekvensanalys bör man överväga vilken nettointäkt ett genomsnittligt obemannat solarium har på årsbasis. Svensk Solarieförening beräknar detta årliga genomsnittliga resultat före skatt till 160 000 kronor. Detta förefaller leda till att en majoritet av de obemannade solarierna skulle gå i konkurs, alternativt tvingas genomföra en mycket kraftig prishöjning. Förutom de uppenbara konsekvenserna för branschen, menar NNR att de ekonomiska konsekvenserna av en sådan konkursvåg/prishöjning för olika typer av leverantörer till branschen (exempelvis banker och solariefabrikanter) skulle bli stora, vilket inte har beaktats i konsekvensutredningen.

Departementet har i sin konsekvensutredning övervägt alternativen till bemannad ålderskontroll. Departementet kommer fram till att alternativet med passerkort är ”verkningslöst” då ett passerkort kan ”lånas ut” till en omyndig person. Departementet förefaller dra slutsatsen att samtliga underåriga som idag nyttjar kosmetiska solarier skulle ha tillgång till personer som är villiga att medverka till att solarieföretagen bryter mot lagen. Departementet har i sin utredning inte underbyggt varför denna lösning skulle vara verkningslös. NNR delar inte synsättet utan menar istället att den stora majoriteten av Sveriges vuxna solaribesökare skulle ha respekt för ett förbud mot företagets försäljning av solarietjänster till minderåriga.

Det alternativ med bemannad ålderskontroll som departementet förordar är inte immunt mot brott mot regelverket. Anställd personal kan ha personliga bevekelsegrunder att släppa in vissa underåriga solariegäster. Att personer, både anställda och konsumenter, i enskilda fall kan tycka sig ha skäl att bryta mot gällande regler skulle kunna motverkas genom kommunal tillsyn. Detta förefaller gälla för både alternativet passerkort och alternativet bemannad ålderskontroll. Brott mot reglerna kan också motverkas genom att lägga ett ansvar för egenkontroll på branschen.

NNR noterar också att alternativet informationsinsatser har bedömts som ”verkningslöst” av departementet. NNR skulle i sammanhanget vilja lyfta fram att det finns en skillnad i effekt mellan information om skadlighet och information om lagstadgat förbud. NNR menar att man bör förvänta sig att majoriteten minderåriga och deras föräldrar bidrar till att de regler som gäller i Sverige följs.

Som ytterligare alternativ skulle departementet kunna överväga om branschen själv kan utveckla ett system som är säkrare än passerkort men inte lika tekniskt avancerat som biometriska kännetecken. NNR konstaterar att det saknas ett resonemang om detta i konsekvensutredningen.

NNRs slutsats är att flera faktorer talar för att målet med upphörd solarieanvändning bland minderåriga skulle kunna uppnås med mindre ingripande medel än en avveckling av branschen obemannade kosmetiska solarier.

NÄRINGSLIVETS REGELNÄMND

August Liljeqvist